

самата ми палатка. Азъ не можахъ да се удържа отъ да не кажа, че този случай е единъ отъ многото —, въ които се поощряваха опълченцитѣ къмъ пакости, за което подиръ биваха хуляни. . .

— Ну, опълченцитѣ и безъ това сж добръ испечени и нѣматъ нужда отъ поощрение, отговори Усовъ.

Въ врѣме на разговора ни, не далеко отъ насъ се чу гърмежъ. Азъ се затекохъ по направление къмъ вистрѣла. Показа се, че единъ опълченецъ отъ 5-а р се бѣше самоубилъ съ пушката си. Куршума пустнатъ прѣзъ устата, бѣше прѣсналъ черепа му, така щото окръжавшитѣ го били опрѣжкани съ кръвъ и мозъкъ.

Истинската причина на това самоубийство не се узна. Говореше се различно. Русситѣ, напримѣръ, говоряха, че той билъ открадналъ нѣщо, други казваха, вѣроятно на присмѣхъ, че го било страхъ отъ Турцитѣ, а опълченцитѣ отъ 5-а рота говоряха помежду си полегичка:

— Бей, накараха горкия М. да свѣрши съ живота си. И какво искаха отъ него?

Такъвъ смиренъ момъкъ бѣше!

Едно нѣщо всички очудваше, какъ не го бѣха забѣлѣжили другаритѣ му, които сж били толкова близо до него!

20 Юний. Днесъ бѣше наказанъ единъ опълченецъ съ 25 удара съ прѣчки за сжщото прѣстѣпление, което бѣше извършено вчера отъ Черногореца т. е. продаване ракия. Наказаний бѣше сжщо отъ 5 рота, но само тоя не бѣше Черногорецъ, а Българинъ. А това се случи така:

Ротния Командиръ Штабсъ Капитанъ Стесель забѣлѣзаль горѣказания опълченецъ, че продава ракия.

— Ахъ, ти такъвъ, онакъвъ, ще ти дамъ азъ тебе ракия да продавашъ. завика Стесель. 8 деня по два часа съ пълна торба! завърши той.

— Какво има пакъ, та се сърдишъ? попита дружинния командиръ Стеселя, който, като на зло въ това врѣме се приближаваше къмъ послѣдния. Стесель расказа, за какво се сърдеше и Подполковникъ